

ΕΤΟΣ 64ov

19 'Ιουτίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 25 (3290)

ΔΙΨΑ ΖΩΗΣ

Τραγικό τό αΐσθημα τῆς δίψας! Ἡ φρίκη τῆς στέρνης, ἡ ὑπερφιλῶγωση, ἡ ἐξάντληση... Πόσες φορές στόν καύσωνα τοῦ καλοκαιριοῦ δέν τά ἔχουμε αἰσθανθεῖ! Κι ὅσοι ἔχουν ταξιδέψει σέ ἔρημο, πόσο πολύ περισσότερο τά ἔχουν ζήσει! Ἄλλιά καί ὅσοι ὡς ναυτικοί ἔχουν βιώσει τή στέρνηση τοῦ νεροῦ μέσα στήν ἴδια τή θάλασσα, εἴτε λόγῳ ναυαγίου, εἴτε λόγῳ ἔλλειψῆς του στό μεταφορικό τους μέσο, πόσο ἔχουν στό πολλοπληθίασμο ταλαιπωρηθεῖ! Κι αὐτή εἶναι ἀπό τίς πλέον ἀνυπόφορες ταλαιπωρίες, νά περιβάλλῃσαι ἀπό νερό, νά διψᾷς καί νά μὴν μπορεῖς νά πιεῖς...

Κι ἂν αὐτά εἶναι τραγικά στή φυσική τους ἐκφορά καί πραγμάτωση, πόσο χειρότερα εἶναι ὅταν συμβαίνουν σέ πνευματικό ἐπίπεδο. Πόσο φρικτό εἶναι νά διψᾷ ὁ ἄνθρωπος τήν ἀλήθεια καί νά μὴν τή βρῖσκει, διακατεχόμενος ἀπό ἓνα διαρκές αἶσθημα ἔλλειψῆς, ἀπογοητευμένος ἀπό ὅσους στό μεταξύ τοῦ ἔταξαν καί τόν ἐνέπαιξαν! Τό αἶσθημα τῆς πνευματικῆς στέρνης, τοῦ ἀνικανοποίητου, τῆς διάψευσης τῶν προσδοκιῶν καί τῶν ἐλπίδων, συσσωρευόμενο ὄχι ἀπλῶς ἀποδομεῖ, ὄχι ἀπλῶς ἀπελπίζει, ἀλλὰ κατασυντρίβει καί καταρρακώνει τόν ἄνθρωπο.

«Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καί πινέτω»

Πόση ἐλευθερία κρύβει μέσα της αὐτή ἡ κραυγή τοῦ Ἰησοῦ! Ἄλλιά καί πόσο θάρρος καί ἀλήθεια! Ξεκινᾷ μέ τήν ὑπόθεση, «ἐάν τις διψᾷ». Ὑπόθεση πού γίνεται προϋπόθεση, διότι αὐτό πού στήν πραγματικότητα ἴσκει ὁ Χριστός εἶναι, ἐάν κάποιος ἔχει συναίσθηση τῆς πνευματικῆς του δίψας, ἐάν κάποιος συνειδητοποιεῖ τήν πνευματική του ἀνάγκη. Καί τοῦτο διότι πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δέν κατανοοῦν τό πόσο ἀνάγκη ἔχουν τόν Χριστό καί μέσα στήν αὐτονομία τους καί τόν αὐτοθαυμασμό τους αἰσθάνονται αὐτάρκεις. Εἶναι πολύ εὐκόλο νά πνίξεις τήν πνευματική δίψα στίς μέρες μας καί νά μὴν τήν αἰσθάνεσαι, ἄνθρωπε, ἰδίως ὅταν ἀφήνεις τόν νοῦ σου νά προσκολληᾷται στά γήινα, νά ἀπορροφᾷται ἀπό τήν καθημερινότητα καί τά προβλήματα της, νά μαγεύεται

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ζ' 37-52, η' 12)

«Εγώ είμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου»

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς, εἰσπήκει ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζωῆς. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἔδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεέμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἠθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρεταὶ πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνον· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρεταὶ· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἔλθων νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ είμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

ἀπό τὴν ἔνταση τῆς ιστορικῆς συγκυρίας καὶ ὅποιου γεγονότος σοῦ προβάλλουν ὡς σπουδαῖο. Βεβαίως, αὐτὸ τὸ συναίσθημα δέν εἶναι μόνιμο. Ἔρχεται ἡ ὥρα πού ὄλοι «ξυπνοῦν» καὶ ἀναρωτιοῦνται ἂν ἀξίζει ὁ τρόπος πού διέθεσαν τὰ χρόνια τῆς ζωῆς τους καὶ σπεύδουν ν' ἀνακαλύψουν αὐτὸ πού κάνει τὴ ζωὴ ν' ἀξίζει γιὰ νά τὴ νοηματοδοτήσουν. Καί τότε συνειδητοποιοῦν τὴν πείνα καὶ τὴ δίψα τους γιὰ Χριστό καὶ φθάνουν ν' ἀνακαλύψουν καὶ τὸν ἴδιο...

Γεγονός ὅμως εἶναι πῶς κυρίαρχο πρόταγμα στὴν κοινωνία μας εἶναι, ἂν ὄχι ἡ ἐμπρόθετη ἀπομάκρυνση, ὅπως οἷον ἡ ἐνσυνειδητὴ ἀμέλεια γιὰ τὸν Χριστό καὶ τὴν πνευματικὴ ζωὴ. Κι ὁ Χριστὸς τί κάνει; Σέβεται, καὶ σ' αὐτὸ διαχρονικὰ ἀποδεικνύεται ὁ μόνος, τὴν ἀνθρώπινη ἐλευθερία καὶ περιμένει τὴ μετάνοια καὶ τὴν ἐπιστροφή. Καί στὴ σημερινὴ μεγάλῃ ἡμέρᾳ αὐτὸ προβάλλεται. Δέν ὑποχρεώνει στὴν κίνηση πρὸς Αὐτόν. Θέλει ἡ στροφή πρὸς τὸ μεγαλεῖο του νά εἶναι καρπὸς διαπιστωμένης ἀνάγκης καὶ ἐνσυνειδητῆς ἐπιλογῆς. Ἀποτέλεσμα φωτισμοῦ καὶ ἀπαρκῆ συνεργασίας Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. Γι' αὐτὸ καὶ δέν θέτει ἄλλα κριτήρια. Καλεῖ ὅσους συνειδητοποιοῦν τὴν ἀνάγκη τους νά στραφοῦν πρὸς Αὐτόν, χωρὶς νά διακρίνει μεταξύ φύλων καὶ φυλῶν, χρώμα-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς ἐστάθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐφώνησε δυνατά, «Ἐάν, κανεῖς διψᾷ, ἄς ἔλθῃ σ' ἐμέ καὶ ἄς πιῇ. Ἐκεῖνος πού πιστεύει σ' ἐμέ, καθὼς εἶπε ἢ γραφῆ, «Θά τρέξουν ἀπὸ τὴν κοιλιά του ποταμοὶ νεροῦ ζωντανοῦ». Αὐτὸ τό εἶπε διὰ τό Πνεῦμα, τό ὁποῖον θά ἔπαιρναν ἐκεῖνοι πού θά ἐπίστευαν σ' αὐτόν· διότι δέν εἶχε δοθῆ ἀκόμη Πνεῦμα Ἅγιον, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε ἀκόμη δοξασθῆ. Πολλοὶ ἀπὸ τό πλῆθος, ὅταν ἀκουσαν αὐτά, ἔλεγαν, «Αὐτός εἶναι πραγματικά ὁ Προφήτης», ἄλλοι ἔλεγαν, «Αὐτός εἶναι ὁ Χριστός», ἄλλοι ἔλεγαν, «Μήπως ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; Δέν εἶπε ἢ γραφῆ ὅτι ὁ Χριστός ἔρχεται ἀπὸ τό σπέρμα τοῦ Δαυῖδ καὶ ἀπὸ τὴν κωμόπολιν Βηθλεέμ ὅπου ἦτο ὁ Δαυῖδ;». Ἔγινε λοιπὸν διχασμὸς γι' αὐτόν μεταξὺ τοῦ πλῆθους. Μερικοὶ ἤθελαν νά τὸν πιάσουν ἀλλὰ κανεῖς δέν ἔβαλε χερί ἐπάνω του. Τότε ἐπέστρεψαν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, οἱ ὁποῖοι τοὺς εἶπαν, «Γιατί δέν τὸν ἐφέρατε;». Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, «Κανεῖς ἄνθρωπος δέν ἐμίλησε ποτέ ὅπως μιλεῖ αὐτός ὁ ἄνθρωπος». Οἱ Φαρισαῖοι τοὺς ἀπεκρίθησαν, «Μήπως καὶ σεῖς ἔχετε πλανηθῆ; Ἐπίστεψε σ' αὐτόν κανεῖς ἀπὸ τοὺς ἄρχοντας ἢ τοὺς Φαρισαίους; Ὅσον γι' αὐτόν τὸν ὄχλον, πού δέν ξέρει τὸν νόμον, εἶναι καταραμένος». Λέγει εἰς αὐτούς ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος εἶχε ἔλθει εἰς αὐτόν τὴν νύχτα καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο ἕνας ἀπὸ αὐτούς, «Καταδικάζει ἄνθρωπον, ὁ νόμος μας ἐάν δέν τὸν ἀκούσῃ προηγουμένως καὶ μάθῃ τί ἔκανε;». Ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτόν. «Μήπως καὶ σύ εἶσαι ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; Ἐρεῦνῃσε καὶ θά ἰδῆς, ὅτι δέν ἔχει ἔλθει προφήτης ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν». Πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐμίλησε καὶ εἶπε, «Ἐγὼ εἶμαι τό φῶς τοῦ κόσμου. Ἐκεῖνος πού μέ ἀκολουθεῖ δέν θά περπατήσῃ εἰς τό σκοτάδι ἀλλὰ θά ἔχῃ τό φῶς τῆς ζωῆς».

(Ἐκ τῆς μετάφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τος, οικογενειακοῦ περιβάλλοντος, κοινωνικῆς προέλευσης, οικονομικῆς ἐπιφάνειας, μορφωτικοῦ ἐπιπέδου... Ὅλους τοὺς δέχεται, ἀρκεῖ νά τὸν διψοῦν, γιὰ νά τοὺς ξεδιψάσει!

Ἐπαγγελία ἀψευδῆς

Πῶς τοιμᾷ ὁ Χριστός καὶ ὑπόσχεται, αὐτό πού ὑπόσχεται; Ὅταν κάποιος ἰσχυρίζεται ὅτι μπορεῖ νά ξεδιψάσει ὅποιον διψᾷ, δηλαδή νά τὸν ἀναπαύσει μὲ τρόπο μοναδικό καὶ διαρκή, νά τὸν ξεκουράσει ἀπὸ τὸν ἀνυπόφορο κάματο τοῦ παρόντος προβληματικοῦ βίου, νά τοῦ χαρίσει τὴν ἀναφαίρετη εἰρήνη καὶ μόνιμη χαρά, ἢ λῆει ἀλήθεια, ἢ λῆει ἀνεπίγνωστα ψέματα, ἢ ἐνσυνείδητα κοροϊδεύει. Κι ὁ Χριστός οὔτε γιὰ ψέματα μπορεῖ νά κατηγορηθεῖ, οὔτε πλαστικός καὶ δημαγωγός μπορεῖ νά θεωρηθεῖ, οὔτε κάποιο κέρδος προσωπικό εἶχε ἀπὸ τό κήρυγμά του, ὥστε νά τοῦ καταγνωσθεῖ ἰδιοτέλεια. Ἀντίθετα, μεγαλόστομες διακηρύξεις, ὠραιολογίες καὶ φληναφήματα τῆς στιγμῆς δέν τὸν χαρα-

19 Ιουνίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
« Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ » Ίούδα αποστόλου του Θαδδαίου ἢ Λεββαίου, καί Ίούδα
ἀποστόλου του Θεαδέλφου. Ζωσίμου μάρτυρος (β΄ αἰ.), Παΐσιου δούου του Μεγάλου.
Ἦχος: — Ἐωθινόν: — Ἀπόστ.: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγ.: Ἰω. ζ΄ 37-52, ν΄ 12.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 26 Ἰουνίου, τῶν Ἁγίων Πάντων.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

κτῆρισαν ποτέ, οὔτε διαπιστώθηκαν στόν λόγο του. Ἀκόμη κι ὅσοι μέ μανιά
τόν πολεμοῦν, μπορεῖ νά προσπαθοῦν ν΄ ἀποδείξουν ὅτι δέν ὑπῆρξε, μπορεῖ
νά πασιζοῦν ν΄ ἀναιρέσουν τίς ἀλήθειες τῆς διδασκαλίας του, μπορεῖ ν΄ ἀμφι-
σβητοῦν τό ἱστορικό περιγρᾶμμα καί τήν περιγραφή τῶν θαυμάτων του, ἀλλή
γιά παραλογοισμό καί ὑπερβολές δέν τόν ἔχουν κατηγορήσει ποτέ! Κι ὀἴ΄ αὐτά
κατατείνουν στό νά μᾶς πείσουν ὅτι ὅταν ἔλεγε αὐτό πού ἔλεγε, ἤξερε τί ἔλεγε,
τό ἐννοοῦσε καί τό ἔλεγε γιά νά τό πραγματοποιήσει!

Σήμερα, Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς, ἄν ἀναρωτιόμαστε τί πρέπει νά ἀποκο-
μίσουμε ἀπό τήν ἐμφάνιση τοῦ Παρακλητοῦ στό ἱστορικό προσκῆνιο, ὡς ξεκι-
νήσουμε ἀπό αὐτό. Νά μᾶς φωτίσει στό νά συνειδητοποιήσουμε τή δίψα μας
γιά τόν Χριστό, ὥστε νά τόν προσεγγίσουμε γιά νά μᾶς ξεδιψάσει καί, ἐπιτέ-
λους, νά ζήσουμε!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Ἀχελώου ΕΥΘΥΜΙΟΥ (ΣΤΥΛΙΟΥ)

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ 8ης ΗΜΕΡΑΣ

Ὁρθόδοξη Χριστιανική Ἑσχατολογία

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14Χ21 ἑκατ., σελ. 248)

Ὁ θεολογικός λόγος περί τῶν ἐσχάτων, τῶν μελλόντων γεγονότων πρῖν, κατά καί μετὰ τή
Δευτέρα Παρουσία, δέν εἶναι εὐκολος οὔτε ἀκίνδυνος. Τό θέμα τῆς Χριστιανικῆς Ἑσχα-
τολογίας εἶναι ὁ Χριστός καί ἡ θριαμβευτική ὀριστική Νίκη του κατά τοῦ κακοῦ καί ἡ
αἰώνια Βασιλεία του. Μέ τό βιβλίο αὐτό ἀναδεικνύεται ὅτι τό κοσμοσωτήριο ἔργο τοῦ Χρι-
στοῦ ὀλοκληρῶνεται καί τελειώνεται μέν κατά τούς ἔσχατους καιρούς, ὀριστικοποιεῖται δέ
μέ τήν ἔναρξη τῆς 8ης ἄχρονης ἡμέρας τῆς αἰώνιας Βασιλείας του.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr